

KOMENTARZ

Do ustawy z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 125 poz. 1035)

Artykuł ustawy
art. 3
<i>treść</i>
<p>Art. 3. 1. Przepisy ustawy stosuje się do przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾):</p> <p>1) u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych, rozumianych jako sprzedaż, nie mniej jednak niż o 25 %, liczony w ujęciu ilościowym lub wartościowym w ciągu 3 kolejnych miesięcy po dniu 1 lipca 2008 r. w porównaniu do tych samych 3 miesięcy w okresie od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r.,</p> <p>2) który nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz i Fundusz Pracy, z wyjątkiem przypadku, gdy:</p> <p>a) zadłużony pracodawca zawarł porozumienie w sprawie spłaty zadłużenia i terminowo opłaca raty lub korzysta z odroczenia terminu płatności albo</p> <p>b) zaleganie w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz i Fundusz Pracy powstało za okres rozliczeniowy po dniu 1 lipca 2008 r. a program naprawczy, o którym mowa w pkt 5, przewiduje pełną spłatę tych zobowiązań.</p> <p>3) wobec którego nie zachodzą przesłanki do ogłoszenia upadłości, o których mowa w art. 11-13 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535, z późn. zm.⁴⁾),</p> <p>4) który w dniu 1 lipca 2008 r. nie znajdował się w trudnej sytuacji ekonomicznej w rozumieniu Komunikatu Komisji - Wytyczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C244, z 01.10.2004, str. 2) oraz w rozumieniu art. 1 ust. 7 rozporządzenia Komisji WE nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. UE L 214 z 09.08.2008),</p> <p>5) który opracował program naprawczy, uprawdopodobniający poprawę kondycji finansowej przedsiębiorcy, sporządzony na rok liczony od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu złożenia wniosku, o którym mowa w art. 14 ust. 1,</p> <p>6) który nie otrzymał pomocy publicznej na wyposażenie lub doposażenie stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego ze środków Funduszu Pracy, zgodnie z umową o refundację zawartą na podstawie art. 46 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy po dniu 1 lutego 2009 r. albo otrzymał tę pomoc ale od dnia wydania decyzji o otrzymaniu pomocy publicznej na wyposażenie lub doposażenie stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego ze środków Funduszu Pracy upłynęło co najmniej 12 miesięcy,</p> <p>7) który uzyskał zaświadczenie potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w pkt 1-6</p> <p>- zwanego dalej "przedsiębiorcą w przejściowych trudnościach finansowych".</p> <p>2. Przepisy art. 9-11 i 13 stosuje się także do pozostałych przedsiębiorców w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.</p> <p>3. Pomoc, o której mowa w ustawie:</p> <p>1) w okresie od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2010 r. jest pomocą publiczną udzielaną na</p>

zasadach, o których mowa w pkt 4.2.2 Komunikatu Komisji - Tymczasowe wspólnotowe ramy prawne w zakresie pomocy państwa ułatwiające dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego (Dz. Urz. UE C 16 z 22.01.2009, str. 5);

2) w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. jest pomocą publiczną udzielaną na zasadach pomocy de minimis.

4. Pomoc, o której mowa w ust. 3 pkt 1, nie może być:

1) udzielana na działalność w sektorze rybołówstwa i akwakultury w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków rybołówstwa i akwakultury (Dz. Urz. WE L 17 z 21.01.2000);

2) udzielana na działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;

3) uwarunkowana pierwszeństwem użycia towarów produkcji krajowej w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy;

4) udzielana na działalność związaną z wywozem, jeżeli pomoc ta jest bezpośrednio związana z ilością wywożonych produktów, tworzeniem i prowadzeniem sieci dystrybucyjnej lub innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności wywozowej;

5) udzielana w zakresie przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, jeżeli:

a) wartość pomocy jest ustalana na podstawie ceny lub ilości takich produktów zakupionych od producentów surowców lub wprowadzonych na rynek przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą objętą pomocą,

b) udzielenie pomocy zależy od przekazania jej w części lub w całości producentom surowców.

5. Pomoc, o której mowa w ust. 3 pkt 1, nie może zostać udzielona przedsiębiorcy, który otrzymał pomoc de minimis z różnych źródeł i w różnych formach, której wartość brutto łącznie z pomocą, o którą się ubiega oraz inną pomocą udzieloną w ramach tymczasowego środka ograniczonej kwoty pomocy przewidzianego w Komunikacie Komisji, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, przekracza w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. równowartość w złotych kwoty 500 000 euro, obliczanych według średniego kursu NBP obowiązującego w dniu udzielania pomocy.

6. Pomoc, o której mowa w ust. 3 pkt 1, może być udzielana z inną pomocą publiczną lub wsparciem ze środków Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych, jeżeli łączna wartość pomocy nie przekroczy maksymalnej intensywności pomocy określonej dla danego przeznaczenia w przepisach prawa UE.

	Czy ustawa o łagodzeniu skutków kryzysu obejmuje tylko osoby będące pracownikami w rozumieniu kodeksu pracy czy też i inne osoby zatrudnione na podstawie umowy innej niż umowa o pracę.
komentarz	Ustawa o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców (tzw. ustawa antykryzysowa) już w samym tytule zakreśla krąg podmiotów, które mogą skorzystać z pomocy określonej ustawą. Redakcja przepisów ustawy oraz świadczenia jakie przysługują na podstawie ustawy świadczą o tym, iż zakres podmiotowy obejmuje tylko i wyłącznie pracowników w rozumieniu art. 2 KP, zatrudnionych w podmiotach (m.in. osoby fizyczne i prawne) wykonujące we własnym imieniu działalność gospodarczą (zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin), a także działalność zawodową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły. Ustawa nie dotyczy więc pracodawców, którzy nie są przedsiębiorcami – np. urzędów.
	Czy w przypadku braku sprawozdań finansowych za część okresów porównawczych (3 miesiące), o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy i przedłożenia innych dokumentów w tej sprawie (np. oświadczeń i wyliczeń sporządzonych przez przedsiębiorcę w zwykłej formie pisemnej) należy uznać to za brak formalny powodujący – po braku uzupełnienia – pozostawienie wniosku bez rozpoznania przez Biuro, czy też decyzję w tej kwestii należy pozostawić organowi wydającemu zaświadczenie?

komentarz do ust. 1 pkt 1	Zgodnie z obowiązującymi przepisami Kierownik BT dokonuje czynności sprawdzających tj. prawidłowości wypełnienia wniosku i kompletności wniosku oraz załączników. Wobec powyższego brak sprawozdań finansowych (jeśli takie są wymagane) jest brakiem formalnym złożonego wniosku. W takiej sytuacji Kierownik Biura Terenowego jest zobowiązany do wezwania wnioskodawcy do uzupełnienia powyższego braku zgodnie z przepisami. Nie uzupełnienie braków powoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania. Organ właściwy do wydania zaświadczenia także może wezwać do usunięcia braku formalnego wniosku, ale pierwszy etap formalny inicjuje Kierownik BT.
komentarz do ust. 1 pkt 1	<p>Zapis art. 3 ust. 1 pkt 1 stanowi, że przedsiębiorca aby uzyskać zaświadczenie, że znajduje się w przejściowych trudnościach finansowych jest zobowiązany do wykazania spadku obrotów gospodarczych, rozumianych jako sprzedaż, nie mniej jednak niż o 25 %, liczony w ujęciu ilościowym lub wartościowym w ciągu 3 kolejnych miesięcy (rozumianych jako jeden kwartał) po dniu 1 lipca 2008 r. w porównaniu do tych samych 3 miesięcy w okresie wskazanym w ustawie tj. od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r.</p> <p>Wskazany wyżej okres porównawczy jest niezmienny przez cały okres obowiązywania ustawy tj. do 31.12.2011 r. Powyższe wyjaśnienie przedstawimy na przykładzie: Jeżeli przedsiębiorca we wniosku o wydanie zaświadczenia podał, iż łączny spadek obrotów dotyczy 3 kolejnych następujących po sobie miesięcy: sierpień, wrzesień, październik 2009 r., to wówczas okres porównawczy obejmuje analogiczne miesiące 2007 r.</p>
komentarz do ust. 4	Działalność eksportowa nie jest objęta zakazem udzielania pomocy. Ponadto pomimo, że udzielana na podstawie ustawy pomoc skierowana jest do pracodawców to ostatecznymi beneficjentami są pracownicy co powoduje, że pomoc ta jest zgodna z unijnymi zasadami udzielania pomocy publicznej. W decyzji z dnia 5 marca 2003 r. w sprawie programu pomocowego dotyczącego wsparcia sprzedaży i eksportu produktów z rejonu Meklemburgii, Komisja uznała, iż nie stanowi pomocy eksportowej wsparcie przeznaczone na usługi doradcze w zakresie przygotowania strategii marketingowych oraz wsparcie przeznaczone na udział w targach i wystawach mających miejsce zarówno na terenie Niemiec jak i w innych państwach. Natomiast za pomoc eksportową Komisja Europejska uznała przeznaczenie wsparcia na tworzenie jednostek organizacyjnych (biur) mających reprezentować przedsiębiorcę zarówno na terenie Niemiec jak i w innych państwach.
	Współpraca Kierownika Biura FGŚP ze starostą powiatowym w zakresie kontroli wykorzystania limitu pomocy publicznej.
komentarz do ust. 5	Biuro Terenowe po otrzymaniu kopii umowy od starosty w sprawie przyznania świadczeń z ustawy i wprowadzenia jej do rejestru, ma obowiązek skontrolować, czy przyznane świadczenie nie powoduje przekroczenia limitu środków należnych przedsiębiorcy (500 000 lub 200 000 euro) oraz łącznego limitu środków pomocy publicznej w wysokości 1.020 mln. do wykorzystania do 31.12.2010r. W przypadku przekroczenia limitu środków z Funduszu Pracy należy interweniować u starosty poprzez skierowanie odpowiedniego pisma informującego go o tym fakcie. Kontroli tej należy także dokonywać przed podpisaniem każdej umowy przez Fundusz.
art. 4	
<i>treść</i>	
<i>Art. 4. 1. Pracownikowi zatrudnionemu u przedsiębiorcy w przejściowych trudnościach finansowych, który</i>	

<p><i>uprzednio w formie pisemnej wyraził zgodę na objęcie go przestojem ekonomicznym, przysługuje przez łączny okres nie dłuższy niż 6 miesięcy:</i></p> <p><i>1) świadczenie, o którym mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 lit. a, albo stypendium, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2, oraz</i></p> <p><i>2) wynagrodzenie</i></p> <p><i>- w łącznej wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie odrębnych przepisów.</i></p> <p><i>2. Pracownikowi zatrudnionemu w niepełnym wymiarze czasu pracy przysługuje świadczenie albo stypendium oraz wynagrodzenie, o których mowa w ust. 1, w łącznej wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie odrębnych przepisów, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy pracownika.</i></p>	
komentarz	<p>Zgodnie z przepisami art. 4 ustawy z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców objęcie pracownika przestojem ekonomicznym, którego definicja została stworzona wyłącznie na użytek tej ustawy (art. 2 pkt 8), wymaga jego uprzedniej, indywidualnej zgody wyrażonej na piśmie. Nie jest również możliwe objęcie pracowników przestojem ekonomicznym w innej formie, np. na podstawie postanowień układu zbiorowego pracy. Zatem, przestój który miał miejsce przed dniem wejścia w życie powołanej ustawy, czyli przed 22 sierpnia 2009 r. nie mógł być przestojem ekonomicznym w rozumieniu powołanej ustawy. Przepisy art. 4 powołanej ustawy nie wykluczają możliwości wielokrotnego udzielania przez pracownika uprzedniej, pisemnej zgody na objęcie go przestojem ekonomicznym, co jednak zakłada, że każdorazowo powinny wystąpić okoliczności wyczerpujące, przyjętą w ustawie definicję przestoju ekonomicznego.</p>
ust. 1 lit. b	<p>Jak obliczać dopłatę z FGŚP przy obniżeniu wymiaru czasu pracy trwającym niepełny miesiąc? Analogiczne pytania dotyczą sposobu obliczania dopłaty za przestój trwający krócej niż miesiąc.</p>
komentarz	<p>Mając na uwadze przytoczony stan prawny należy stwierdzić, iż świadczenie na podstawie art. 14 ust. 1 lit. b można uzyskać w przypadku zastosowania przez przedsiębiorcę w przejściowych trudnościach finansowych obniżenia wymiaru czasu pracy na podstawie ustawy o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego.</p> <p>Porozumienie z Radą Pracowniczą, zawarte w przedsiębiorstwie w dniu np. 25.08.2009r., o wprowadzenie obniżonego wymiaru czasu pracy w oparciu o ustawę o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców czyni zadość wymogom określonym w ustawie i uprawnia do ubiegania się o uzyskanie świadczeń z Funduszu.</p>
komentarz	<p>Zgodnie z przepisami art. 4 ustawy z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 125, poz. 1035), pracownikowi objętemu przestojem ekonomicznym (na co musi uprzednio w formie pisemnej wyrazić zgodę) przysługuje, przez łączny okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, należność w łącznej wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, na którą składa się:</p> <ul style="list-style-type: none"> - świadczenie wymienione w art. 14 ust. 1 pkt 1 lit a (albo stypendium wymienione w art. 24 ust. 1 pkt 2), finansowane odpowiednio ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych albo Funduszu Pracy,

	<p>oraz</p> <ul style="list-style-type: none"> - wynagrodzenie, finansowane przez przedsiębiorcę w przejściowych trudnościach finansowych. <p>Zatem pracownikowi zatrudnionemu w pełnym wymiarze czasu pracy, który nie wykonuje pracy przez cały miesiąc kalendarzowy z powodu objęcia go przestojem ekonomicznym – z mocy przepisów omawianej ustawy przysługuje kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę (w 2009 r. - 1276 zł.), w części finansowana ze środków publicznych (575 zł.), w części zaś ze środków przedsiębiorcy w przejściowych trudnościach finansowych (1276 zł. – 575 zł. = 701 zł.).</p> <p>W przypadku pracownika zatrudnionego w niepełnym wymiarze czasu pracy kwota gwarantowana przepisami ustawy ulega proporcjonalnemu obniżeniu, np. do 638 zł. – w przypadku pracownika zatrudnionego na ½ etatu. Proporcjonalnie niższe będą także wypłaty ze środków publicznych (287,50 zł.) i środków przedsiębiorcy w przejściowych trudnościach finansowych (350,50 zł.). Wynika to z przepisu art. 4 ust. 2 ustawy.</p> <p>Jeżeli natomiast przestój ekonomiczny nie dotyczy całego miesiąca kalendarzowego, bowiem przez część miesiąca pracownik wykonuje pracę, to wówczas kwota gwarantowana przepisami art. 4 ustawy powinna być odpowiednio niższa. Powinna ona bowiem stanowić „rekompensatę” utraconego wynagrodzenia wyłącznie za czas niewykonywania pracy z powodu przestoju ekonomicznego. Za czas przepracowany w takim miesiącu pracownikowi przysługuje bowiem wynagrodzenie (art. 80 Kodeksu pracy), zgodne z jego umową o pracę.</p> <p>Zatem w pierwszej kolejności konieczne jest ustalenie wynagrodzenia za czas przepracowany w danym miesiącu kalendarzowym, co powinien uczynić przedsiębiorca w przejściowych trudnościach finansowych, stosując obowiązujące u niego zasady wynagradzania za pracę.</p> <p><u>Za czas nieprzepracowany w danym miesiącu kalendarzowym z powodu objęcia przestojem ekonomicznym pracownik powinien natomiast otrzymać „rekompensatę” utraconego wynagrodzenia. Kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę, o której mowa w art. 4 ustawy, powinna być w takim przypadku odpowiednio skorygowana, biorąc pod uwagę liczbę godzin nieprzepracowanych przez pracownika z powodu objęcia go przestojem ekonomicznym. W opinii Ministerstwa praktyce należałoby zatem:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ustalić liczbę godzin nieprzepracowanych przez pracownika w danym miesiącu z powodu objęcia go przestojem ekonomicznym, zgodnie z obowiązującym pracownika rozkładem czasu pracy (np. 104 godziny), - obliczyć wysokość gwarantowanej kwoty za ten czas, biorąc za podstawę minimalne wynagrodzenie za pracę i liczbę godzin do przepracowania przez pracownika w danym miesiącu, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy, przypadających na czas przestoju ekonomicznego (np. 1276 zł. : 184 godz. = 6,93 zł. ; 6,93 zł. x 104 godz. = 720, 70 zł.), a następnie - ustalić, jaka część tej kwoty powinna być wypłacona ze środków publicznych, a jaka ze środków przedsiębiorcy w przejściowych trudnościach finansowych. <p>Przy obliczaniu wysokości kwoty wypłacanej ze środków publicznych należałoby uwzględnić regulację prawną, zgodnie z którą zasiłek dla bezrobotnych przysługuje za</p>
--	---

	dni kalendarzowe. Zatem jeden dzień przestoju ekonomicznego finansowany ze środków publicznych w miesiącu liczącym np. 31 dni daje kwotę 18,55 zł. Jeżeli więc przestój ekonomiczny objął np. 17 dni – kwota wypłacana ze środków publicznych powinna wynieść 315,35 zł. (18,55 zł. x 17 dni). Natomiast kwota obciążająca przedsiębiorcę w przejściowych trudnościach finansowych to różnica między kwotą gwarantowaną z mocy art. 4 ustawy za 17 dni przestoju ekonomicznego a kwotą finansowaną ze środków publicznych (720,70 zł. – 315,35 zł. = 405,35 zł.).
	Czy pracodawca może zapłacić pracownikowi za postój więcej niż 701 zł czyli tak by kwota za postój + dopłata z FGŚP przekraczała minimum?
komentarz	art. 4 ustawy z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców, określa minimalną kwotę gwarantowaną pracownikowi objętemu przestojem ekonomicznym. W świetle przepisów art. 9 Kodeksu pracy, możliwe jest dokonanie uzgodnień wewnątrzzakładowych - w związku ze stosowaniem przestoju ekonomicznego zgodnie z art. 4 ustawy - na podstawie których przedsiębiorca w przejściowych trudnościach finansowych zobowiąże się do wypłacania pracownikom objętym przestojem ekonomicznym wyższej kwoty, niż ta, którą ma obowiązek wypłacić, zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 2 powołanej ustawy, przy czym takie uzgodnienia wewnątrzzakładowe nie wpłyną na wysokość kwot finansowanych ze środków publicznych, określonych w art. 4 ust. 1.
	W przypadku, gdy wniosek wpłynąłby w dniu 22 sierpnia 2009 r., a przedsiębiorca uzyskałby zaświadczenie – czy możliwa byłaby wypłata części wynagrodzenia za przestój za okres 3 miesięcy poprzedzających datę 22 sierpnia 2009 r.?
komentarz	Ustawa wprowadza nowe pojęcie tzw. przestoju ekonomicznego, nie występujące w Kodeksie Pracy, tj., kodeksowy przestój nie mógł być zastosowany przez pracodawcę z przyczyn ekonomicznych. Art. 4 ustawy wymaga uprzedniej zgody pracownika na objęcie przestojem, która najwcześniej może być wyrażona poczynając od dnia wejścia w życie ustawy. Umowę o wypłatę środków z FGŚP z tytułu przestoju ekonomicznego może zawrzeć przedsiębiorca, który legitymuje się zaświadczeniem o przejściowych trudnościach finansowych. Ustawa antykryzysowa dopuszcza wypłatę świadczeń za maksymalnie sześć miesięcy przestoju ekonomicznego, ale te sześć miesięcy musi przypadać w okresie od trzech kolejnych miesięcy przed zgłoszeniem wniosku o udzielenie świadczeń do dziewięciu miesięcy po złożeniu tego wniosku. Złożenie wniosku wraz z odpowiednimi dokumentami (w tym zgodą pracownika na objęcie przestojem) jest zaś możliwe dopiero po wejściu w życie ustawy tj. od 22.08.2009 r., co wyklucza możliwość wypłaty ze środków Funduszu świadczenia obejmującego miesiąc lipiec, czerwiec, maj 2009 r.
art. 5	
<i>treść</i> Art. 5. 1. W razie zbiegu prawa pracownika do: <ol style="list-style-type: none"> 1) świadczenia, o którym mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 lit. a, 2) świadczenia, o którym mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 lit. b, 3) stypendium, o którym mowa w art. 24 ust. 1, 4) innego świadczenia z tytułu zatrudnienia, szkolenia albo studiów podyplomowych, finansowanego ze środków publicznych 	

- należy się wyłącznie jedno wyższe świadczenie, a w przypadku jednakowej wysokości tych świadczeń - jedno świadczenie przyznane wcześniej.

2. Przedsiębiorca w przejściowych trudnościach finansowych ubiegający się o świadczenia dla pracowników, o których mowa w ust. 1, składa organowi udzielającemu pomocy oświadczenie o niekorzystaniu dotychczas przez pracowników z wymienionych form pomocy.

3. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, nie przysługują pracownikowi, z wyjątkiem pracownika, któremu przedsiębiorca w przejściowych trudnościach finansowych obniżył wymiar czasu pracy na podstawie art. 12, jeżeli w tym okresie pobiera wynagrodzenie za czas choroby określone w art. 92 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.) lub w ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673, z późn. zm.) lub zasiłek z ubezpieczenia chorobowego określony w ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 267, z późn. zm.).

ust. 1 pkt 3

W związku z wątpliwościami dotyczącymi stosowania art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy, który stanowi, że świadczenia, o których mowa w art. 14 ust.1 pkt 1 lit. a (za czas przestoju) nie przysługują pracownikowi, jeżeli w tym okresie pobiera wynagrodzenie za czas choroby lub zasiłek z ubezpieczenia społecznego, to:

Czy wysokość tego świadczenia za cały miesiąc powinna zostać obniżona, o dni za które wypłacane jest chorobowe (zasiłek lub wynagrodzenie za czas choroby)?

Skoro wykazy mają być składane w terminach do końca miesiąca „za miesiąc, za który świadczenie jest należne” to okresem miesięcznym jest miesiąc kalendarzowy? Czy jeśli ktoś był na postojowym od 15.10.2009r. do 20.11.2009r. to wystąpi o wypłatę za dwa miesiące? Czyli 2 x 575,00 zł? Czy dopłata ma być proporcjonalnie zmniejszana?

komentarz

Kodeks pracy stanowi, że **pracownikowi za czas niewykonywania pracy**, jeżeli był gotów do jej wykonywania, a doznał przeszkód z przyczyn dotyczących pracodawcy, przysługuje wynagrodzenie wynikające z jego osobistego zaszeregowania, określonego stawką godzinową lub miesięczną, a jeżeli taki składnik wynagrodzenia nie został wyodrębniony przy określaniu warunków wynagradzania - 60% wynagrodzenia. W każdym przypadku wynagrodzenie to nie może być jednak niższe od wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Ustawa antykryzysowa wprowadza pojęcie przestoju ekonomicznego w art. 2 ust.8. Pracownik, będący na zwolnieniu chorobowym nie jest w gotowości do pracy, dlatego nie przysługuje mu wynagrodzenie za przestój co znalazło wyraz w art. 5 ust.1 pkt. 3 cytowanej ustawy, również brak jest podstaw do wydłużenia okresu wypłaty świadczeń za czas przestoju o dni chorobowe (wynagrodzenie za przestój winno być pomniejszone o dni pobierania wynagrodzenia chorobowego).

Tylko za czas nieprzepracowany, w którym pracownik pozostaje w gotowości do pracy, pracownik powinien otrzymać subsydia płacowe z FGŚP oraz rekompensatę wynagrodzenia od pracodawcy. Przedsiębiorca winien ustalić wynagrodzenie za czas przepracowany w danym miesiącu kalendarzowym.

art. 6

treść

Art. 6. Przedsiębiorca w przejściowych trudnościach finansowych nie może wypowiedzieć umowy o pracę z przyczyn nie dotyczących pracownika:

<p>1) w okresie lub w okresach pobierania przez pracownika świadczeń określonych w art. 14 ust. 1 pkt 1 lub stypendium, o którym mowa w art. 24 ust. 1, oraz</p> <p>2) w okresie lub w okresach przypadających bezpośrednio po okresie lub okresach pobierania świadczeń lub stypendium, o których mowa w pkt 1 - nie dłużej jednak niż przez łączny okres 6 miesięcy.</p>	
	Jak należy wyliczać okres ochronny chroniący pracownika przed zwolnieniem?
komentarz	<p>Przez okres ochronny należy rozumieć: okres lub okresy pobierania świadczenia oraz okres lub okresy niepobierania świadczeń, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy łącznie, przy czym 6 miesięcy należy pomniejszyć o ewentualne miesiące pomiędzy okresami pobierania świadczeń, jeżeli takowe wystąpią.</p> <p>Dopuszczalne jest objęcie pracownika zmniejszonym wymiarem, np. dwukrotnie po trzy miesiące czy trzykrotnie po dwa miesiące. Ważne jest, by dochować dwóch limitów: jedna osoba pozostaje w obniżonym wymiarze najwyżej sześć miesięcy, a rozwiązanie to wolno stosować do 2011r.</p> <p>Na przykład:</p> <p>zgoda na objęcie przestojem ekonomicznym przez trzy miesiące (chodzi o tego samego pracownika) od 1 października do końca grudnia 2009 r. Załóżmy, że potem pracodawca zaproponuje jeszcze raz taką przerwę, od 1 czerwca do 31 sierpnia 2010 r. Podlega pracownik ochronie przed wypowiedzeniem z przyczyn nie dotyczących pracownika od 1 października br. do końca września przyszłego roku, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> - od 1 października do 31 grudnia 2009 r. i od 1 czerwca do 31 sierpnia 2010 r. z tytułu otrzymywania świadczenia z FGŚP, - od 1 stycznia do 31 maja i przez cały wrzesień 2010 r. z tytułu maksymalnie sześciomiesięcznej karencji przypadającej po okresach pobierania subsydiów. W tych ramach czasowych przedsiębiorca nie może wypowiedzieć umowy o pracę.
art. 7	
treść	
<p>Art. 7. Przedsiębiorca w przejściowych trudnościach finansowych, który nie spełni warunków umowy, o której mowa w art. 17 ust. 2 lub art. 22 ust. 1, jest obowiązany do zwrotu całości otrzymanej pomocy na zasadach określonych w tej umowie.</p>	
	Jeśli pracodawca w okresie obniżonego wymiaru czasu pracy <u>zwolni pracownika</u> korzystającego ze świadczenia na częściowe zrekompensowanie obniżenia wymiaru czasu pracy z przyczyn nie dot. pracownika (np. okaże się, że nie ma pracy dla tego pracownika) zwrotowi podlega cała pomoc, czy tylko kwota pomocy udzielonej zwolnionemu pracownikowi?
komentarz	<p>Przedsiębiorca w terminie 14 dni od doręczenia wezwania do zwrotu środków finansowych skierowanego przez Kierownika Biura FGŚP zwraca całość otrzymanej pomocy wraz z ustawowymi odsetkami naliczonymi od tego dnia (data otrzymania wezwania + 14 dni).</p> <p>Natomiast w przypadku wykorzystania udzielonej pomocy niezgodnie z przeznaczeniem przedsiębiorca jest zobowiązany do natychmiastowego zwrotu kwoty pomocy wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia następnego po dniu wypłaty zgodnie z art. 21 ustawy – np. opłata faktury za energię bądź przełanie otrzymanych środków na rzecz innego pracownika.</p> <p>Jak z powyższego wynika, w przypadku zwolnienia pracownika na rzecz</p>

	którego przyznana była i wypłacona ze środków FGŚP pomoc, zwrotowi podlega całość udzielonej pomocy na wszystkich pracowników. Natomiast w przypadku wykorzystania środków niezgodnie z przeznaczeniem zwrotowi podlega tylko część wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem.
art. 14	
<p><i>treść</i></p> <p>Art. 14.1. Dysponent Funduszu może, na podstawie wniosku przedsiębiorcy w przejściowych trudnościach finansowych:</p> <p>1) udzielić pracownikom świadczenia:</p> <p>a) na częściowe zaspokojenie wynagrodzeń pracowniczych za czas przestoju ekonomicznego, łącznie za okres nieprzekraczający 6 miesięcy, liczonych od 3 miesiąca przed dniem złożenia wniosku do upływu 9 miesięcy po dniu złożenia wniosku, na podstawie wykazu uprawnionych pracowników, do wysokości 100 % zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy pracownika,</p> <p>b) na częściowe zrekompensowanie obniżenia wymiaru czasu pracy, za okres nieprzekraczający 6 miesięcy, do wysokości 70 % zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w zależności od stopnia obniżenia wymiaru czasu pracy pracownika;</p> <p>2) udzielić przedsiębiorcy świadczenia na opłacenie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy na podstawie przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych od przyznanych świadczeń, o których mowa w pkt 1;</p> <p>3) ustalić nowe warunki spłaty należności Funduszu, które powstały przed dniem 30 czerwca 2008 r., przedsiębiorcy, któremu udzielono pożyczki z tytułu przejściowych trudności finansowych na podstawie ustawy z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 1994 r. Nr 1, poz. 1, z późn. zm.) i który nie podlega procesowi likwidacji, w tym:</p> <p>a) odroczyć termin płatności należności Funduszu oraz rozłożyć spłatę należności na raty ustalając:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w przypadku jednorazowej spłaty przez dłużnika 15 % należności wobec Funduszu, w terminie 14 dni po dniu złożenia wniosku, 12-miesięczny okres odroczenia płatności i spłatę pozostałej części należności w 24 ratach, - w pozostałych przypadkach - 12-miesięczny okres odroczenia płatności i spłatę pozostałej części należności w 12 ratach, albo <p>b) zawiesić postępowanie egzekucyjne i naliczanie odsetek od niespłaconej kwoty świadczeń pracowniczych stanowiących należności Funduszu na okres roku od dnia złożenia wniosku, z możliwością przedłużenia terminu spłaty o okres kolejnego roku na podstawie dodatkowego wniosku, o ile sytuacja gospodarcza przedsiębiorcy nie uległa pogorszeniu w stosunku do sytuacji opisanej w pierwszym wniosku.</p> <p>2. Łączny czas korzystania ze świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie może przekroczyć 6 miesięcy w stosunku do jednego pracownika.</p> <p>3. Świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1, stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.</p> <p>4. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, stanowią pomoc publiczną udzielaną na zasadach wskazanych w art. 3 ust. 3.</p>	
	Czy świadczenie z tytułu przestoju należy się w pełniej wysokości 100 % zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (według stanu na listopad 2009r. 575 zł) bez względu na długość trwania tego przestoju w danym miesiącu np. jeśli przestój trwa jeden tydzień, dwa tygodnie lub kilka dni. Czy należy jednak przeliczać proporcjonalnie maksymalną wysokość dopłaty do długości w danym miesiącu.
komentarz	W przypadku świadczenia z tytułu przestoju za część miesiąca maksymalną kwotę dopłaty należy przeliczyć proporcjonalnie.

ust. 1, pkt 3 lit. a	Czy przedsiębiorca powinien z góry określać, który wariant z art. 14 ust. 1, pkt 3 lit. a proponuje (spłatę 15% należności, odroczenie o 12 miesięcy i 24 raty czy też odroczenie o 12 miesięcy i 12 rat)? W przypadku zapisów dotyczących wniosku o odroczenie terminu płatności i rozłożenie na raty zadłużenia z dawnego art. 4 ustawy przedsiębiorca ma na wpłatę 15% należności 14 dni od złożenia wniosku.
komentarz	Jeśli przedsiębiorca nie określi z którego wariantu zamierza skorzystać zasadnym jest wezwanie do uzupełnienia wniosku, poprzez jego uszczegółowienie tj. czy jest wniosek o rozłożenie na 24 raty (co wiąże się z koniecznością spłaty jednorazowej w wysokości 15 % należności Funduszu, w tym należność główna + odsetki + koszty, w terminie 14 dni po dniu złożenia wniosku) czy jest to wniosek o rozłożenie należności na 12 rat. Jeżeli przedsiębiorca nie uzupełni tej informacji nie można traktować tego jako brak formalny. W przypadku gdyby na konto Funduszu w ciągu 14 dni od dnia złożenia wniosku nie wpłynęło 15 % należności Funduszu od przedsiębiorcy należy przyjąć, iż należność ta może zostać rozłożona na 12 rat.
art. 15	
<p><i>treść</i></p> <p><i>Art. 15. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 14 ust. 1, wraz z wymaganymi dokumentami stanowiącymi podstawę do uzyskania świadczeń wskazanych w art. 14 ust. 1 przedsiębiorca w przejściowych trudnościach finansowych składa kierownikowi Biura Terenowego Funduszu właściwego ze względu na siedzibę tego przedsiębiorcy. Złożenie wniosku jest równoznaczne z wystąpieniem o wydanie zaświadczenia o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1-6.</i></p> <p><i>2. Do wniosku dołącza się:</i></p> <p><i>1) dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1-4 i 6;</i></p> <p><i>2) program naprawczy, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5;</i></p> <p><i>3) oświadczenie, o którym mowa w art. 5 ust. 2;</i></p> <p><i>4) zgodę pracownika, o której mowa w art. 4.</i></p> <p><i>3. Kierownik Biura Terenowego Funduszu przekazuje wniosek niezwłocznie:</i></p> <p><i>1) ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa - w odniesieniu do przedsiębiorstwa państwowego albo spółki z udziałem Skarbu Państwa, z zastrzeżeniem pkt 2;</i></p> <p><i>2) marszałkowi województwa - w odniesieniu do mikroprzedsiębiorcy, małego albo średniego przedsiębiorcy w rozumieniu art. 104-106 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;</i></p> <p><i>3) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki - w odniesieniu do pozostałych przedsiębiorców.</i></p>	
ust. 2	Czy przedsiębiorca, który nie ma zamiaru ubiegać się o dopłaty z FGŚP musi uzyskać powyższe zaświadczenie aby zastosować obniżenie wymiaru czasu pracy pracownikom? Jak powinien w związku z tym wypełnić część B wniosku?
komentarz	Przepisy ustawy stosuje się do przedsiębiorców, którzy uzyskali status „przedsiębiorcy w przejściowych trudnościach finansowych”. Uzyskanie tego statusu, a tym samym pełne objęcie zakresem ustawowej regulacji może więc nastąpić jedynie po uzyskaniu zaświadczenia. W przypadku gdy przedsiębiorca nie będzie się ubiegał o dopłaty z FGŚP we wniosku w części B w miejsce kropek winien wstawić „nie dotyczy”.
ust. 2 pkt 2	Jak daleko ma sięgać kontrola kierownika Biura Terenowego - czy kierownik ma prawo zgłosić uwagi do merytorycznej treści programu naprawczego czy pozostałych załączników do wniosku i czy po

	ewentualnym wezwaniu do uzupełnienia wynikających z tego braków formalnych kierownik ma prawo pozostawić wniosek bez rozpoznania - czy jednak decyzję w tej kwestii należałoby pozostawić organowi wydającemu zaświadczenie?
komentarz	<p>Zgodnie z art. 15 program naprawczy dołączony do wniosku Kierownik Biura Terenowego weryfikuje tylko formalnie, pod kątem jego kompletności co do spełnienia wymogów określonych w rozporządzeniu MPiPS.</p> <p>Kierownik Biura Terenowego FGŚP dokonuje czynności sprawdzających w zakresie prawidłowości wypełnienia i kompletności wniosku oraz załączników. Powyższy zapis świadczy o kontroli formalnej nie merytorycznej co koreluje z zapisami ustawy oraz rozporządzeniem wykonawczym.</p> <p>Dokumenty wymienione w § 2 ust. 3 pkt. 1-4 są wydawane przez odpowiednie organy, które stwierdzają co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Rola Kierownika Biura Terenowego ogranicza się do sprawdzenia czy został złożony w/w dokument w oryginale (chyba, że rozporządzenie dopuszcza kopię) i czy jest aktualny.</p>
	Czy okres wnioskowany przez przedsiębiorcę o zawarcie umowy na wypłatę świadczeń z tyt. obniżenia czasu pracy (określony w pkt 3 części B wniosku) musi mieścić się w rocznym okresie na jaki sporządzono program naprawczy, czy też może wykraczać poza jego ramy czasowe?
komentarz	Okres wnioskowany przez przedsiębiorcę musi mieścić się w rocznym okresie na jaki sporządzono program naprawczy.
ust. 3 pkt. 2	Czy Biuro Terenowe ma obowiązek weryfikowania oświadczenia pracodawcy, że jest mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą czy średnim przedsiębiorcą? – dokumenty finansowe dołączane zgodnie z rozporządzeniem do wniosku nie zawierają danych pozwalających na zweryfikowanie takiego oświadczenia.
komentarz	<p>Ustawa „antykryzysowa” wraz z rozporządzeniem wykonawczym nie nakłada na FGŚP takiego obowiązku. Jedynym obowiązkiem Kierownika Biura Terenowego jest przekazanie wniosku wraz z kompletem złożonej przez przedsiębiorcę dokumentacji (tj. wniosek wraz z wymaganymi załącznikami).</p> <p>Kierownik Biura Terenowego FGŚP, przekazuje wniosek do organu właściwego do wydania zaświadczenia o spełnieniu przez przedsiębiorcę niezbędnych przesłanek, do uzyskania statusu przedsiębiorcy „w przejściowych trudnościach finansowych.” (art. 15 ust. 3 pkt. 3). Zaświadczenie potwierdza spełnienie warunków o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt. 1-6 w/w ustawy.</p> <p>O właściwości organu w przedmiocie wydania zaświadczenia decyduje oświadczenie przedsiębiorcy, złożone zgodnie z wzorem wniosku przedsiębiorcy w przejściowych trudnościach finansowych (Część A) stanowiącym załącznik nr 1 do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki społecznej z dnia 24 sierpnia 2009 r. w sprawie przyznawania i wypłaty świadczeń z FGŚP przedsiębiorcom w przejściowych trudnościach finansowych (Dz. U. nr 135, poz. 1112).</p> <p>Kwestia statusu mikroprzedsiębiorcy, małego i średniego przedsiębiorcy została uregulowana szczegółowo w art. 104-106 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. nr 173, poz. 1807).</p> <p>Z kolei przepis art. 110 ust. 3 ustawy stanowi podstawę do zweryfikowania przez organ udzielający pomocy publicznej stanu faktycznego u przedsiębiorcy, czyli spełnienia albo niespełnienia przesłanek z art. 104-106. Należy z tego</p>

	wnosić, że szczegółowe rozwiązania regulujące kontrolę u przedsiębiorców wykonywaną przez podmiot udzielający pomocy publicznej mogą być różne, w zależności od przepisów, na podstawie których ten podmiot działa. Zarówno na podstawie ustawy „antykryzysowej” jak i przepisów wykonawczych brak podstaw do sprawdzania powyższego przez FGSP, albowiem dokumenty załączane do wniosku przez przedsiębiorcę nie pozwolą skontrolować prawdziwości składanego oświadczenia (np. średniorocznego zatrudnienia, czy rocznego obrotu netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług- tak. art. 104-106 w/w ustawy).
	Przedsiębiorcy oczekują na pomoc w przygotowywaniu wniosków o uznanie ich jako będących w przejściowych trudnościach finansowych. Jaka jest wobec tego rola Biura Terenowego na tym etapie przygotowywania wniosku o uznanie przedsiębiorcy za będącego w przejściowych trudnościach finansowych?
komentarz	<p>Najczęściej dotychczas pojawiające się pytania dotyczące wniosków:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wzorce programów naprawczych, - interpretacje danych finansowych potwierdzających istnienie związku między przejściowymi trudnościami a spadkiem obrotów, - organizacja działalności swojego przedsiębiorstwa w aspekcie uzyskania dofinansowania z Funduszu, - potwierdzenie, czy przygotowywane dokumenty rokują nadzieję na pozytywną ocenę przez właściwy organ. <p>Należy udzielać informacji zgodnie z przepisami, obowiązującymi procedurami oraz wyjaśnieniami uzyskanymi z MPiPS i ustaloną praktyką.</p> <p>Biuro Terenowe sprawdza wnioski jedynie pod względem formalnym, a tylko organ wydający zaświadczenie właściwy dla danego przedsiębiorcy może zinterpretować przygotowywane dokumenty. Oczywiście Biuro Terenowego może udzielić informacji dotyczącej dokumentów niezbędnych do złożenia wniosku, przepisów to regulujących. Natomiast nie jest powołane do dokonania ich oceny. Może tego dokonać jedynie organ właściwy do wydania zaświadczenia.</p>
art. 16	
treść	
<p><i>Art. 16. 1. Organ, o którym mowa w art. 15 ust. 3 pkt 1-3, w przypadku stwierdzenia, że przedsiębiorca spełnia warunki, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1-6, jest zobowiązany do wydania zaświadczenia potwierdzającego spełnienie tych warunków w terminie 7 dni od dnia wpływu do tego organu kompletnego wniosku oraz do zwrotu wniosku wraz z zaświadczeniem kierownikowi Biura Terenowego Funduszu.</i></p> <p><i>2. Kopię zaświadczenia organ, o którym mowa w art. 15 ust. 3 pkt 1-3, przesyła okręgowemu inspektorowi pracy.</i></p> <p><i>3. O wydaniu zaświadczenia kierownik Biura Terenowego Funduszu zawiadamia przedsiębiorcę w przejściowych trudnościach finansowych na piśmie, przekazując kopię zaświadczenia.</i></p> <p><i>4. W razie stwierdzenia braków formalnych wniosku, o którym mowa w ust. 1, podmioty, o których mowa w art. 15 ust. 3, wzywają do uzupełnienia wniosku w ciągu 7 dni. Po bezskutecznym upływie terminu wniosek pozostawia się bez rozpoznania.</i></p> <p><i>5. W przypadku stwierdzenia, że przedsiębiorca nie spełnia warunków, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1-6, organ, o którym mowa w art. 15 ust. 3 pkt 1-3, wydaje decyzję o odmowie wydania zaświadczenia.</i></p>	
ust. 1	Czy przedsiębiorca może stosować obniżenie wymiaru czasu pracy na zasadach ustawy z dnia 1 lipca 2009r. przed wydaniem zaświadczenia o którym mowa w art. 16 ust. 1 w ustawie?

komentarz	<p>Nie jest to możliwe wcześniej niż po uzyskaniu zaświadczenia potwierdzającego nabycie statusu przedsiębiorcy w przejściowych trudnościach finansowych.</p> <p>Przepisy ustawy nie zawierają jednak jednoznacznej odpowiedzi na powyższe pytanie. Rozwiązanie to ma prawo wprowadzić wyłącznie przedsiębiorca znajdujący się w przejściowych trudnościach finansowych i legitymujący się stosownym zaświadczeniem o przyznaniu mu przez uprawniony organ takiego statusu. Jeżeli przykładowo przedsiębiorca w pierwszej kolejności zawarłby porozumienie ze związkami zawodowymi lub przedstawicielami pracowników na obniżenie czasu pracy i wynagrodzenia pracowników, i jego postanowienia wdrożył do realizacji przed lub jednocześnie ze złożeniem wniosku o przyznanie statusu przedsiębiorcy będącego w przejściowych trudnościach finansowych, a w efekcie końcowym organ wydałby decyzję o odmowie wydania zaświadczenia – postępowanie przedsiębiorcy mogłoby go narazić na odpowiedzialność z tytułu naruszenia uprawnień pracowniczych, w przypadku kontroli inspektora pracy Państwowej Inspekcji Pracy. Wobec powyższego, wyżej określone źródła prawa wewnątrzzakładowego powinny wchodzić w życie u przedsiębiorcy, po wydaniu zaświadczenia.</p> <p>Wobec powyższego możliwa jest wypłata ze środków FGŚP w/w świadczenia po zawarciu umowy (świadczenie wymagalne) za okres najwcześniej od dnia zawarcia układu zbiorowego pracy lub porozumienia z zakładowymi organizacjami związkowymi ewentualnie porozumienia z przedstawicielami pracowników wprowadzające możliwość obniżenia wymiaru czasu pracy, po wcześniejszym uzyskaniu zaświadczenia. Może się zdarzyć że np. w porozumieniu z przedstawicielami pracowników zawartym przed uzyskaniem przez przedsiębiorcę zaświadczenia o uzyskaniu statusu przedsiębiorcy w przejściowych trudnościach znajdzie się klauzula, iż porozumienie w zakresie obniżonego wymiaru czasu pracy wejdzie w życie po uzyskaniu zaświadczenia, w takim przypadku dopuszczalnym jest data zawarcia porozumienia przed uzyskaniem zaświadczenia.</p>
ust. 5	<p>Zgodnie z art. 16 ust. 5 ustawy z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców w przypadku stwierdzenia, że przedsiębiorca nie spełnia warunków, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1-6 ustawy, na podstawie których mógłby być uznany za przedsiębiorcę w przejściowych trudnościach finansowych, organ wydaje decyzję o odmowie wydania zaświadczenia.</p> <p><u>Na podstawie powołanej ustawy określone zostało szczególne postępowanie w sprawie uznania przedsiębiorcy za przedsiębiorcę w przejściowych trudnościach finansowych, które nie jest postępowaniem w rozumieniu kodeksu postępowania administracyjnego (dalej „kpa”).</u> Taki tryb postępowania wynika przede wszystkim z przyjętego w powołanej ustawie celu jakim jest szybkie doprowadzenie do podpisania umowy o wypłatę świadczeń ze środków Funduszu określonych w powołanej ustawie. Wprowadzenie uproszczonego postępowania i możliwości wielokrotnego składania wniosku, w założeniach ustawodawcy, miało na celu uniknięcie długotrwałości postępowania odwoławczego w drugiej instancji oraz przed sądem administracyjnym. Mając na uwadze czas trwania postępowania odwoławczego na podstawie kpa, oraz fakt że ustawa obowiązuje do końca 2011 roku stosowanie procedur określonych w kpa mogłoby doprowadzić w przedsiębiorstwie, dotkniętym</p>

	<p>przejściowymi trudnościami finansowymi, do utraty pracy przez pracowników, którym takie świadczenia przysługują albo do upadłości firmy, która występuje o świadczenia.</p> <p>Ponadto, złożenie przez przedsiębiorcę w przejściowych trudnościach finansowych wniosku o wydanie zaświadczenia oraz kolejne etapy postępowania o przyznanie świadczeń na podstawie ustawy, po wydaniu zaświadczenia, toczą się przed Kierownikiem Terenowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (dalej FGŚP), sama zaś umowa o wypłatę świadczeń ze środków Funduszu zawierana jest bezpośrednio przez Dyrektora Krajowego Biura FGŚP, które to organy nie są organami administracji. Szczególny tryb postępowania w odróżnieniu od kpa polega również na tym, że uznanie przedsiębiorcy za przedsiębiorcę w przejściowych trudnościach finansowych stwierdzane jest w zaświadczeniu wystawianym, zgodnie z art. 16. 1 powołanej ustawy w krótkim terminie 7 dni od dnia wpływu do tego organu kompletnego wniosku.</p> <p>Biorąc pod uwagę przedstawione powyżej argumenty, decyzja o odmowie wydania zaświadczenia, wydawana przez organy wskazane w powołanej ustawie z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców, w przypadku gdy przedsiębiorca nie spełnia warunków, określonych w art. 3 ust. 1 pkt 1-6 ustawy, niezbędnych do uznania go za przedsiębiorcę w przejściowych trudnościach finansowych, nie jest decyzją w rozumieniu kpa.</p>
Art. 17	
<p><i>treść</i></p> <p><i>Art. 17. 1. W celu uzyskania świadczeń określonych w art. 14 ust. 1 przedsiębiorca w przejściowych trudnościach finansowych występuje za pośrednictwem kierownika Biura Terenowego Funduszu właściwego ze względu na siedzibę tego przedsiębiorcy o zawarcie umowy z dysponentem Funduszu.</i></p> <p><i>2. Na podstawie umowy kierownik Biura Terenowego Funduszu przekazuje przedsiębiorcy w przejściowych trudnościach finansowych jednorazowo środki na finansowanie świadczeń za okres przed dniem złożenia wniosku oraz miesięcznie z dołu, za okres po dniu złożenia wniosku, na podstawie wykazu uprawnionych pracowników składanego przez tego przedsiębiorcę niezwłocznie po podpisaniu umowy, za okres przed dniem złożenia wniosku lub do końca miesiąca, za który świadczenie jest należne.</i></p>	
	<p>Tryb podpisania umowy przez Dyrektora, Krajowego Biura FGŚP – ilość kopii umowy przygotowanych celem jej podpisania przez przedsiębiorcę.</p>
	<p>Zgodnie z upoważnieniem Ministra umowę zawiera Dyrektor Krajowego Biura FGŚP. Wobec powyższego Kierownik Biura Terenowego przygotowuje dokumenty niezbędne do podpisania umowy wraz z 3 egzemplarzami umowy podpisanymi przez przedsiębiorcę, oraz parafowanymi przez Kierownika Biura Terenowego. Biuro Terenowe FGŚP po podpisaniu umowy odsyła 2 egzemplarze do Dyrektora Biura Krajowego FGŚP. Jeden egzemplarz Biuro Terenowe zachowuje w aktach sprawy natomiast jeden przekazuje do przedsiębiorcy.</p>
	<p>Czy podpisana może być tylko jedna umowa z FGŚP w ramach wydanego zaświadczenia. W przypadku gdy przedsiębiorca występuje o dwie formy pomocy tj: przestój i ustalenie nowych warunków spłaty, czy należy spisać dwie umowy czy jedną. Czy przedsiębiorca może wystąpić po wykorzystaniu dofinansowania z tytułu przestoju z wnioskiem o dofinansowanie w przypadku obniżenia wymiaru czasu pracy w</p>

	późniejszym okresie i w związku z tym czy wymaga to złożenia ponownego wniosku i wydania kolejnego zaświadczenia? Czy nie jest to zbyt biurokratyczne podejście, przecież z góry wiadomo, że na podstawie tych samych dokumentów załączonych do wniosku przedsiębiorca uzyska zaświadczenie?
	Określenie „tylko Jednej umowy” dotyczy tylko jednego złożonego wniosku w części B. Na podstawie części B może dojść do zawarcia umów (jeżeli jest taki wniosek zarówno na przestój, obniżenie czasu pracy jak i raty). Do kolejnych wniosków musi być nowe zaświadczenie.

**KOMENTARZ DO ROZPORZĄDZENIA MINISTRA PRACY I POLITYKI
SPOŁECZNEJ z dnia 24 sierpnia 2009 r. w sprawie przyznawania i wypłaty świadczeń z
Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych przedsiębiorcom w
przebiegu trudności finansowych**

	Czy przedsiębiorca zobowiązany do sporządzania sprawozdań F-01 może udokumentować spadek obrotów gospodarczych na podstawie innych sprawozdań niż F-01. Przedmiotowe sprawozdania sporządzane są kwartalnie lub w okresach półrocznych. Zatem brak będzie informacji miesięcznej o spadku obrotów gospodarczych.
	Rozporządzenie wyraźnie określa załączniki i nie można ich samodzielnie modyfikować. W przypadku, jeżeli informacje będą niewystarczające organ wydający zaświadczenie wystąpi o dodatkowe dokumenty.
	W „Wykazie dokumentów dołączanych do części A wniosku” wskazane zostały sprawozdania – obejmujące okres 3 kolejnych miesięcy, w których nastąpił spadek obrotu. Zapis nie nakłada obowiązku przekazywania sprawozdań F-01 – tylko sprawozdań (dokumentów) sporządzanych miesięcznie, na podstawie których sporządzane jest statystyczne sprawozdanie F-01. Zatem treść sprawozdań dołączonych do części A wzoru musi być zgodna ze sporządzonymi statystycznymi sprawozdaniami F-01. W związku z powyższym nie jest możliwe dokumentowanie spadku obrotów za pomocą deklaracji VAT-7.
§ 4 ust. 1	Jaki termin należy przyjąć jako niezwłoczny do złożenia 3 egz. wykazu, określony § 4 ust. 1 Rozporządzenia MPiPS z dnia 24.08.2009 r. w sprawie przyznawania i wypłaty świadczeń z FGŚP ?
	Przywołanie terminu „niezwłoczny” jest celowym zabiegiem ustawodawcy. Termin taki w żaden sposób nie jest i nie może być związany z określonym okresem czasu, jak np. 3 dni czy 2 tygodnie. Gdyby zamiarem ustawodawcy było określenie terminu w dniach / tygodniach, określiłby on taki termin. Termin „niezwłoczny” oznacza, że czynność musi zostać wykonana bez zbędnej zwłoki, w pierwszym normalnym i racjonalnie możliwym terminie, przy zachowaniu należytej, przyjętej w danej dziedzinie staranności. Stwierdzenie spełnienia takiego terminu ma charakter uznaniowy i dokonywać go należy w odniesieniu do konkretnej, indywidualnej sprawy.
część B	Czy przedsiębiorca ubiegający się o świadczenie z tyt. obniżenia wymiaru czasu pracy, który otrzymał od organu zaświadczenie o uznaniu go za przedsiębiorcę w przebiegu trudności finansowych a nie podpisał jeszcze umowy z dysponentem Funduszu, ma możliwość zmiany wniosku w części B w zakresie np. uprzednio źle oszacowanej kwoty wnioskowanych do wypłaty świadczeń, liczby pracowników objętych wypłatą tych świadczeń bądź nieaktualnemu określeniu pierwszego miesiąca, za który świadczenie jest należne ? Np. w sytuacji gdy organ wydający zaświadczenie żąda od przedsiębiorcy udzielenia dodatkowych wyjaśnień, co przedłuża procedurę

	wydania tego zaświadczenia (wówczas obniżenie wymiaru czasu pracy również ulega przesunięciu w czasie). Jeżeli tak – proszę o wskazanie sposobu zmiany tej części wniosku.
	Przedsiębiorca ma prawo dokonania w części B zmiany poprzez złożenie nowego wniosku w części B wraz z pismem wyjaśniającym powody dokonywanych zmian.
	Czy przedsiębiorca może jednocześnie wystąpić z wnioskiem o wynagrodzenie za czas przestoju i np. ustalenie nowych warunków spłaty.
	Tak przedsiębiorca oczywiście może, już sama treść wzoru części B wniosku wskazuje na taką możliwość.
	Czy w wykazie kolumna „wymiar czasu pracy” określa: wymiar o ile obniżono czas pracy? wymiar czasu pracy, który aktualnie obowiązuje (po obniżeniu) czy wymiar jaki obowiązywał przed obniżeniem?
	Wymiar czasu pracy w wykazie pracowników jest wymiarem wynikającym z umowy o pracę.
	Czy przedsiębiorca, który nie ma zamiaru ubiegać się o dopłaty z FGŚP musi uzyskać powyższe zaświadczenie aby zastosować obniżenie wymiaru czasu pracy pracownikom? Jak powinien w związku z tym wypełnić część B wniosku?
	Przepisy ustawy stosuje się do przedsiębiorców, którzy uzyskali status „przedsiębiorcy w przejściowych trudnościach finansowych”. Uzyskanie tego statusu, a tym samym pełne objęcie zakresem ustawowej regulacji może więc nastąpić jedynie po uzyskaniu zaświadczenia. W przypadku gdy przedsiębiorca nie będzie się ubiegał o dopłaty z FGŚP we wniosku w części B w miejsce kropek winien wstawić „nie dotyczy”.